

ชื่อวิจัยในชั้นเรียน : ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1
วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ

ผู้วิจัย : นางสาวทิพย์วรรณ นพวรรณ
สาขาวิชา : คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
ปีการศึกษา : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจและผลสัมฤทธิ์การเรียนบทเรียนออนไลน์ ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ ด้านการใช้สื่อแบบเรียนผลสัมฤทธิ์การเรียนบทเรียนออนไลน์ ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ ด้านการใช้สื่อแบบเรียนออนไลน์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 1/2564 จำนวน 312 คน ของวิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ ได้มาโดยการเลือกแบบกลุ่ม(Cluster Random Sample) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามความพึงพอใจ และแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

- 1.ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนของนักเรียนหลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2.ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ ด้านการใช้สื่อแบบเรียนออนไลน์ มีค่าเฉลี่ย 4.47 อยู่ในระดับมาก

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงที่ก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการเปลี่ยนผ่านของความรู้เป็นไปอย่างรวดเร็วและไม่มีที่สิ้นสุดของโลกในศตวรรษที่ 21 เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทมากขึ้น ทำให้เกิดตลาดแรงงานที่ต้องการแรงงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้การศึกษาเป็นตัวแปรสำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้มี ประสิทธิภาพและพร้อมต่อความต้องการของตลาดแรงงานที่มากขึ้น และการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญใน การสร้างความได้เปรียบของประเทศ เพื่อการแข่งขันภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ประชากรในประเทศได้มีการศึกษาที่ดี การพัฒนาประเทศก็ย่อมที่จะรวดเร็ว การศึกษาจึงเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับประชากร

มนุษย์ให้พร้อมรับการการดำรงชีวิตที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รัฐบาลไทยจึงปรับเปลี่ยนจุดหมายในการพัฒนาประเทศโดยมุ่งพัฒนาคนทางด้านการจัดการศึกษาให้เป็นคนดีมีคุณภาพ (เนาวรัตน์ สั่งสอน, 2559: 2)

ปัจจุบันที่การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ด้วยโรคที่รุนแรงจนอาจถึงแก่ชีวิตสามารถติดต่อกันได้ง่ายผ่านการสัมผัสตัวสารคัดหลั่ง หรือละอองที่กระจายผ่านการจาม หายใจในอากาศ การรวมตัวกันก็ทำให้การแพร่ระบาดเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและกระจายไปทั่วทุกประเทศ (WHO, 2020) ทำให้วิถีชีวิตปกติของทุกคนในโลกตอนนี้เปลี่ยนแปลงไป การเผชิญกันซึ่งหน้าก็เกิดความเสี่ยงในการติดต่อกันมากขึ้น การเรียนของนักศึกษาเป็นการรวมตัวของคนมากมาย ทำให้ความเสี่ยงต่อโรคมียามากขึ้น การเรียนการสอนจึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ โดยเปลี่ยนจากการเรียนปกติเป็นการเรียนออนไลน์ผ่านการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และใช้อุปกรณ์สารสนเทศอย่างคอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟน หรือแท็บเล็ต โดยอาศัยโปรแกรมหรือบริการที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นการเรียนที่สะดวกสามารถเข้าถึงได้จากทุกที่ ทุกเวลา แต่การเรียนที่แตกต่างไปจากการเรียนในห้องเรียนที่สามารถเรียนที่ใดก็ได้ มีความเป็นส่วนตัวสูง อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถควบคุมห้องเรียนได้ง่าย อาจทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนของนักศึกษาน้อยกว่าการเรียนในห้องเรียนที่อาจารย์ผู้สอนสามารถสังเกตและควบคุมห้องเรียนได้ (นพรัตน์ มีศรี และ อมรินทร์ เทวตา, 2561: 22)

ในปัจจุบันปฏิเสธไม่ได้ว่าเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติทางสังคม (Social Tool) ที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก โดยการเน้นให้ผู้ใช้งานทั้งที่เป็นผู้ส่งสารและผู้รับสาร ผู้รับสารมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ในการผลิตเนื้อหาในรูปแบบของข้อมูล ภาพ และเสียงขึ้นเองผ่านทางเว็บไซต์จนเกิดเป็นสังคมหนึ่งบนอินเทอร์เน็ตที่ไม่มีขอบเขต ทำให้โลกสังคมออนไลน์เรียกได้ว่ากลายเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ โดยนอกจากจะเชื่อมโยงบุคคลต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อตอบสนองความต้องการทางสังคมที่มุ่งเน้นการสร้างและสะท้อนให้เห็นถึงเครือข่ายความสัมพันธ์ทางสังคมของกลุ่มคนที่มีความสนใจหรือมีกิจกรรมร่วมกัน บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์จะให้บริการผ่านหน้าเว็บไซต์ ให้มีการตอบโต้กันระหว่างผู้ใช้งานผ่านอินเทอร์เน็ตเพื่อร่วมกันแลกเปลี่ยนและแบ่งปันข้อมูลระหว่างกัน ทั้งด้านธุรกิจ การเมือง การศึกษา และการบอกเล่าประสบการณ์การผ่านช่องทางสังคมออนไลน์ เช่น แบ่งปัน วิดีโอ รูปภาพ ข้อความ และการสนทนาโต้ตอบกัน (เสาวลักษณ์ พิสิษฐ์ไพบูลย์, 2559:3)

ดังนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการปฏิรูปการศึกษาก็คือการปฏิรูป ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งรวมไปถึงผู้บริหารการศึกษาและบุคลากรอื่นๆ ที่ถือว่าเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการปฏิรูปการศึกษา หลังจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2562 สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและหน่วยงานการศึกษา จึงได้มีการพัฒนาคุณภาพของงาน เพื่อสนองตอบความต้องการของสังคม การบริหารหรือบริการทางการศึกษาให้เป็นไปตามความคาดหวังของผู้รับบริการ หรือให้เป็นไปตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ศักดิ์สิน ช่วงดารากุล, 2550: 10) ได้มี

การส่งเสริมการศึกษาในด้านวิชาชีพให้มีการพัฒนาทั้งด้านหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน รวมทั้งเทคนิคและกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน มีนโยบายที่จะพัฒนาคนในทุกกระดับ เพื่อสนองตอบความต้องการของตลาดแรงงาน (ราตรี กลิ่นประทุม.2545:1) สถาบันการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา เป็นสถาบันหนึ่งที่สำคัญต่อการผลิตแรงงานฝีมือขั้นพื้นฐานสู่ตลาดแรงงาน ทำให้ตลาดแรงงานไม่ขาดแคลนแรงงานฝีมือและถือเป็นสถาบันฝึกฝีมือในงานอาชีพเบื้องต้นให้กับผู้เรียนที่สนใจที่จะศึกษาในระดับวิชาชีพ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ ในวิชาเทคโนโลยีดิจิทัล ในชั้นเรียนในฐานะครูผู้สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ได้ศึกษาถึงปัญหาในการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การแก้สมการตัวแปรเดียว พบว่านักเรียนขาดความสนใจในการเรียนจึงส่งผลต่อระดับผลการเรียนที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพ สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและให้ประสบการณ์ด้านการตัดสินใจ การแก้ปัญหา การวางแผนแก่ผู้เรียน นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้ฝึกทักษะที่สำคัญด้านการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ โดยใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้รายวิชาคณิตศาสตร์หลังเรียนให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนบทเรียนออนไลน์ ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีวศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียน ด้านการใช้สื่อแบบเรียนออนไลน์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีวศึกษา ด้านการใช้สื่อแบบเรียนออนไลน์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ

สมมุติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทเรียนออนไลน์ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีวศึกษา ด้านการใช้สื่อ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีวศึกษา ด้านการใช้สื่อ ในระดับมาก

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 1/2564 จำนวน 5 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมดในระดับมีจำนวน 312 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 1/2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจได้มาโดยการเลือกแบบกลุ่ม(Cluster Random Sample) คือ นักเรียนห้อง ปวส.1/3 จำนวน 31 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ

1. ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ
2. ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ

2.2 ตัวแปรตาม คือ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ ด้านการใช้สื่อ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ

2. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ

3. เนื้อหา เป็นเนื้อหาที่พัฒนามาจากวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ใช้เวลาทดลอง ตั้งแต่วันที่ 14 มิถุนายน 2564 ถึง 15 ตุลาคม 2564

นิยามศัพท์

1. ความพึงพอใจ หมายถึง อารมณ์ ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ ในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องระบบจำนวนจริง โดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง จากแบบทดสอบที่สร้างขึ้น

3. วิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ ประกอบด้วย 8 หน่วย

1. ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล
2. การจัดการข้อมูลขนาดใหญ่
3. อินเทอร์เน็ตทุกสรรพสิ่ง
4. เทคโนโลยีบล็อกเชน
5. ธุรกิจการเงินดิจิทัล
6. ระบบเงินดิจิทัลและสกุลเงินดิจิทัล
7. การทำธุรกิจดิจิทัลบนสื่อสังคมออนไลน์
8. พลเมืองดิจิทัล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนบทเรียนในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ ด้านการใช้สื่อแบบเรียนออนไลน์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชา ชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ
2. เป็นแนวทางในการวิจัยค้นคว้าที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนบทเรียนออนไลน์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชา ชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการค้นคว้าอิสระ ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ โดยผู้ศึกษาได้ค้นคว้าเอกสารงานวิจัยหลักการ ทฤษฎี และแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 ความสำคัญของแบบฝึก
- 2.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับไวรัสโควิด-19 (Corona Virus Disease: COVID-19)
 1. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนออนไลน์
 2. ความหมายของการเรียนออนไลน์
 3. ลักษณะของการเรียนออนไลน์
 4. เครื่องมือสื่อสาร สำหรับการทำกิจกรรมการเรียนการสอนออนไลน์ (LMS)
- 2.3 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 1. แนวคิดและทฤษฎีสื่อสังคมออนไลน์

2. แนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจ

2.4 ความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของหลักการของหลักสูตร

เน้นความสอดคล้องและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมถึง แผนการศึกษาแห่งชาติและประชาคมอาเซียน ทั้งระดับชุมชน ท้องถิ่น และระดับชาติ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ ในวิชา เทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ โดยผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบและวิธีการดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

1. แบบแผนการวิจัย
2. กรอบแนวคิดการวิจัย
3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นวิธีการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design (Shadish, W.R.,T.D. and Campball.,2002: 106)

ตารางแบบแผนการทดลอง One-Group Pretest-Posttest Design

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
O ₁	X	O ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในรูปแบบการทดลองมีดังนี้

O₁ แทน การทดสอบก่อนที่จะจัดกระทำการทดลอง (Pre-test)

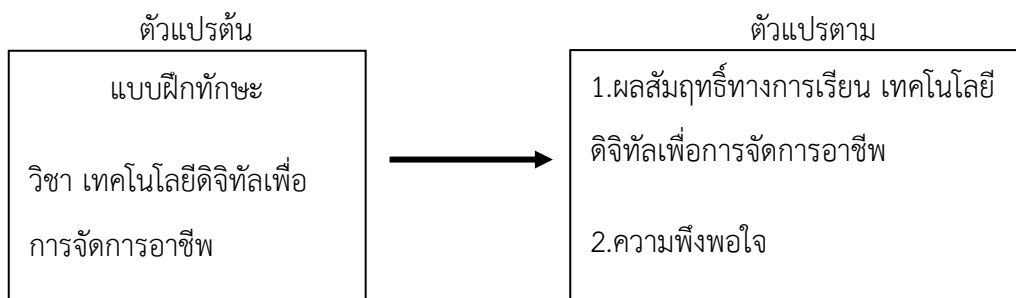
X แทน การทดลอง

O₂ แทน การทดสอบหลังที่จะจัดกระทำการทดลอง (Post-test)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนออนไลน์ในวิชา เทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ ด้านการใช้สื่อแบบเรียนออนไลน์และด้านผลสัมฤทธิ์การเรียนบทเรียนออนไลน์ ของ

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ และนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยนี้

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 1/2564 จำนวน 5 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมดในระดับมีจำนวน 312 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 1/2564 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจได้มาโดยการเลือกแบบกลุ่ม(Cluster Random Sample) คือ นักเรียนห้อง ปวส.1/3 จำนวน 31 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไว้ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนการสอน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล
2. แบบฝึกทักษะ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล
4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนออนไลน์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียน บทเรียนออนไลน์ ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ โดยทำการศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 นักเรียนกลุ่มทดลองจำนวน 31 คน ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ใช้เวลาทดลอง ตั้งแต่วันที่ 14 มิถุนายน 2564 ถึง 15 ตุลาคม 2564 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อ การจัดการอาชีพ ด้านการใช้สื่อแบบเรียนออนไลน์ และด้านผลสัมฤทธิ์การเรียนบทเรียนออนไลน์ ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ

2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนบทเรียนออนไลน์ของผู้เรียนในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการ อาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ

ผลการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลสัมฤทธิ์การเรียนบทเรียนออนไลน์

ตารางที่ 1 ด้านผลสัมฤทธิ์การเรียนบทเรียนออนไลน์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ

การทดลอง	n	\bar{x}	SD.	t	p
ก่อนการใช้แบบฝึกทักษะ	31	18.24	1.32	19.37*	.00
หลังการใช้แบบฝึกทักษะ	31	23.62	1.76		

* p < .05

จากตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะก่อนและ หลังการทดลอง สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชล บริหารธุรกิจ พบว่า นักเรียนมีผลการทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนการใช้อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ ด้านการใช้สื่อแบบเรียนออนไลน์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัย เทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ในวิชา เทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ ด้านการใช้สื่อแบบเรียนออนไลน์

รายการประเมิน	\bar{x}	SD	แปลผล
1. นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้เนื้อหาการเรียนการสอนมากขึ้น	4.53	0.50	มากที่สุด
2. นักเรียนคิดว่าแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น	4.61	0.49	มากที่สุด
3. แบบทดสอบมีจำนวนและความยากง่ายของแบบทดสอบที่เหมาะสม	4.37	0.49	มาก
4. การสื่อความหมายชัดเจนทั้งภาพและข้อความ	4.39	0.64	มาก
5. โครงสร้างของเนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์ของบทเรียน	4.47	0.50	มาก
รวม	4.47	0.53	มาก

จากตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัย เทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ มีความพึงพอใจโดยรวมคิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.47 อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด นักเรียนคิดว่าแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น นี้ก็ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.61 อยู่ในระดับ มากที่สุด รองลงมาเป็นนักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้เนื้อหาการเรียน การสอนมากขึ้น คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.53 อยู่ในระดับ มากที่สุด โครงสร้างของเนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์ของ บทเรียน 4.47 อยู่ในระดับ มาก การสื่อความหมายชัดเจนทั้งภาพและข้อความ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.39 อยู่ใน ระดับ มาก และแบบทดสอบมีจำนวนและความยากง่ายของแบบทดสอบที่เหมาะสม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.37 อยู่ ในระดับ มาก ตามลำดับ

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการจัดการอาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชล บริหารธุรกิจ สามารถสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการ อาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ สามารถ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะก่อนและหลังการเรียน พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในภาพรวม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.47 อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ ในวิชา เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการจัดการอาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ จำนวน 31 คน สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ห้อง 1/3 จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 50 จากผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ เตือนใจ ตรีเนตร. (2554). ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ ที่พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในภาพรวม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.47 อยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ อารี รั้งสินธ์ (2552: 93) ที่กล่าวว่า กิจกรรมที่ก่อให้เกิดพัฒนาในทุกๆด้านการเล่นจึงเป็นผลรวมของกิจกรรมที่ทำให้เกิดการปรับตัวสำหรับนักเรียนเมื่อครูนำเกมมาประกอบการสอนจึงทำให้ความพึงพอใจมีมากเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินผ่อนคลายความตึงเครียดมีผลทำให้ความสนใจของนักเรียนมีมากขึ้นและพอใจที่จะเรียนเพราะเมื่อนักเรียนพอใจก็จะตั้งใจทำกิจกรรมทุกอย่างด้วยความสุขวิธีการสอนโดยการใช้เกมประกอบการสอนจึงสร้างความสนใจและยอมส่งผลต่อการเรียนนักเรียนอยากร่วมกิจกรรมต่างๆด้วยตัวเองเมื่อได้ทำกิจกรรมดังกล่าวประสบผลสำเร็จก็มีความพึงพอใจและมั่นใจในตัวเองความพึงพอใจทางการเรียนแบบนี้จึงเกิดมากขึ้นเป็นการเรียนรู้ตามกฎแห่งผลของธอร์นไคค์ที่ว่า “การเรียนรู้ด้วยความสนใจจะเกิดขึ้นได้หากอินทรีย์ได้รับการตอบสนองด้วยความพอใจ”

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายของการเรียนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีระดับความพึงพอใจมาก
2. ครูผู้สอนควรมีการพัฒนาต่อยอดการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ให้มีความยากเพิ่มขึ้นตามเนื้อหาสาระที่กำหนดในแต่ละชั้นปี
3. ครูผู้สอนควรทำการวิจัยการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการอาชีพ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551).หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช2551. กรุงเทพฯ : การศึกษา
ศาสนา.
- กรมควบคุมโรค. (2563). แนวทางการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ใน โรงเรียน สถานศึกษา. เข้าถึงเมื่อ 25 กรกฎาคม 2563 เข้าถึงได้ <https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/file/introduction/introduction170563.pdf>
- กรมควบคุมโรค. (2563). โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019. เข้าถึงเมื่อ 25 กรกฎาคม 2563 เข้าถึงได้จาก https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/faq_more.php
- เดือนใจ ตริเนตร. (2544). ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่องพื้นที่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. สารนิพนธ์ กศ.ม.(การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ถนอมพร (ต้นพิพัฒน์) เลาหจรัสแสง. (2546). คู่มืออาจารย์มหาวิทยาลัยในการใช้ e-Learning ในการจัดการเรียนการสอน : Best Practice in Teaching with e-Learning. สถาบันบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2543.วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.(พิมพ์ครั้งที่ 7) กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรา คงเหมาะ. (2559). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์: แนวทางการพัฒนาห้องเรียนออนไลน์สำหรับอาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. เข้าถึงเมื่อ 20 กรกฎาคม 2563. เข้าถึงได้จ าก <http://www.repository.rmutt.ac.th/xmlui/bitstream/handle/123456789/2871/The%20guiding%20paradigm%20in%20online%20classr>

- oom%20development%20for%20RMUTT%20lecturerR2R.pdf?sequence=1
- มารุต คล่องแคล่ว. (2558). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ของ
นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศึกษาบัณฑิตวิทยาลัยการศึกษาอิเล็กทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
Veridian E-Journal,Slipakorn University. 8(2), 2188-2201. กรุงเทพมหานคร.
- วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ.(2559).รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิทยาลัย
เทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2558.กรุงเทพฯ: ฝ่ายวิชาการ.
- สุนีย์ ศิลพิพัฒน์ และคณะ. (2550). รายงานการวิจัย: การเรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์
ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศโดยใช้ T5 Model. เข้าถึงเมื่อ 30 กรกฎาคม
2563. เข้าถึงได้จาก [https://www.stou.ac.th/Offices/ord/ResearchII/Uploads/
การเรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์%20%20ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่าง
ประเทศโดยใช้%20%20T5%20%20Model.pdf](https://www.stou.ac.th/Offices/ord/ResearchII/Uploads/การเรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์%20%20ชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศโดยใช้%20%20T5%20%20Model.pdf)
- สุเมธา ปานพริ้ง และเอกนถน บางท่าไม้. (2557). การพัฒนาบทเรียนอีเลิร์นนิ่งเรื่อง การสร้างวิทัศน์
เพื่อการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสารวิชาการ
Veridian E-Journal.7(2),1177-1190.
- สุรชาติ อัจฉริยะ, ศิริประภา ชันคา และ อภิภู สิทธิภูมิมงคล. (2558). ประสิทธิภาพผลการเรียนการ
สอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วยโปรแกรม Moodle สำหรับนักศึกษาชั้นปี ที่ 2 วิทยาลัยวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยีการ
- อารี รังสินันท์. (2532). ความคิดสร้างสรรค์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง.
- Clark,R. C., & Mayer, R. E.(2003). E-learning and the science of instruction : Proven guidelines
for consumers and designers of multimedia learning New York John Wiley & Sons.
educatorroundtable.org. (2018) การเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online learning) คืออะไร.
เข้าถึงเมื่อ 23 กรกฎาคม 2563 เข้าถึงได้จาก [https://www.educatorroundtable.org/การเรียน
การสอนแบบออนไลน์/](https://www.educatorroundtable.org/การเรียนการสอนแบบออนไลน์/)
- WHO. (2020). Coronavirus disease (COVID-19) questions and answers. เข้าถึงเมื่อ 28
ก ร ก ฎ า ค ม 2 5 6 3 [https://www.who.int/thailand/emergencies/novelcoronavirus-
2019/q-a-on-covid-19](https://www.who.int/thailand/emergencies/novelcoronavirus-2019/q-a-on-covid-19)